

Corcova Trail Race, o cursă...amețitoare

de Laurențiu Frățilă

Ma uit pe poze și nu îmi pot reține un zâmbet... CTR a fost cea mai grozavă manifestare sportivă la care am participat până acum... nu atât ca rezultat, care nu e nici pe departe unul de mare clasă, cât de ceea ce s-a întâmplat după concurs. În memorie am încă proaspete întâmplările ...

Am ajuns pe la 23.15h, nouă oameni în două mașini. Veselie mare, Lucian mă întrebă:

- Ați luat kiturile ?
- Abia am ajuns, nu le-am luat !
- Hai repede, să te duc înăuntru !
- Hai !

Luăm kiturile și toata lumea este curioasă:

- Cum sunt tricourile ?
- Frumoase, de la Intersport, de culoare albastră la baieti și roșii la fete.
- Unde punem și noi corturile ?
- Uite aici!

Cucurigu, deșteptarea

...e deja ora două și eu încă nu dorm. Înjur printre dinți vreo 2-3 sportivi care glumesc și râd cam tare, la o discuție cam lungă. Într-un final apoteotic, după lupte seculare, adorm.

La ora 5 ghici cine e treaz, cu chef sa taie vreo câteva gâturi ? Eu ! De ce ? Uite așa, deoarece cocoșii oltenești sunt prea matinali și cântă prea tare, na !

Mă duc la toaleta ecologică după ce se lumineaza puțin si apoi trec pe la dușuri (5 cabine cu apă fierbinte și 5 chiuvete pentru spălat mai sumar). Mă întorc la cort, dar de dormit nu mai e loc. Deja lumea a început sa mișune peste tot. Unii, printre care mă numar și eu, nu pot dormi bine în noaptea dinaintea unui concurs. E o prostie, dar nu e nimic de făcut. Nu am nicio emoție, ca nu am nimic de câștigat, dar pur și simplu nu pot. Pe lângă mine, un tip, probabil angajat al cramei, care a facut de serviciu în curte, imi spune bună dimineața.

- 'Neața, îi raspund! Îmi arata de unde îmi iau cafea și își vede de treabă. Lucian Al Mării e deja la datorie. Cătălin Sănătescu și el tot pe acolo. Umflă poarta de start, aranjează de zor cele necesare, statia de amplificare, boxele, etc...

Îmi beau cafeaua si mai iau încă una, la care adaug un corn cu ciocolata și o banană. Intru în cort să îmi iau pe mine echipamentul de alergare și în 10 minute ies afară.

Totul devine o poveste cu nebuni. Mă frec la ochi si tot nu cred ce văd. Lumea a înnebunit. Bărbați îmbrăcați în femei, femei îmbrăcate în bărbați. Bărbați îmbrăcați în animale, femei îmbrăcate în gospodine, în eroi din povești, în toate nebuniile. Il vad pe Winetou, il vad pe Zorro, pe Dracula, pe Mikey Mouse, Scufița Roșie, pe mulți altii și ma întind pe jos de ras. Gata, asta m-a convins că eu cu o perucă lila abia dacă joc la pitici pe lângă toți nebunii ăștia.

5, 4, 3, 2, 1, START !!!

Se pleacă tare, ca întotdeauna. 15 km cu diferență de nivel de câteva sute de metri, gândesc și încerc să îmi reglez respirația. Amatorii încearcă să tina pasul cat mai mult, cu grupa de elite și se sufocă în primul kilometru. Mă depășesc mulți, cam prea mulți, dar nu e bai. O să recuperez în primii 5 km cât pierd acum. Îmi tot sună în urechi cuvintele lui Mugur. "Fă-ți, mă, alergarea ta, nu mai pleca așa tare. Lasă, că 80% din aștia se taie în 10 minute și îi depășești fără să te

stresezi !" Hmmm, numai de nu mi-ar reveni durerea musculară avută până ieri, nu aş vrea să ma fac de cacao rămânând printre ultimii. Începe urcarea și deja îi găsesc pe cei prea grăbiti, opriți pe marginea drumului, sufocați, încercând să-și recapete respirația.

Mi se pare desul de usor traseul. Merg doar cand e panta prea mare, în rest alerg. Mai ușor sau mai tare, dar alerg. Îl depășesc pe Winetou, depășesc grupul vesel de la Banc Post, il ajung pe Dracula, trec de muuuulți. Între ei, pe cine mai depășesc ? Pe angajatul cramei, omul care facuse serviciul de planton în curte, toata noaptea. Il recunosc, mă recunoaște și ne salutăm. Mare respect pentru așa om! Toata ziua după ce a terminat cursa a ajutat la treabă, iar noaptea care a urmat, a fost iar de serviciu.

În total au fost trei puncte de hidratare unde am găsit trei feluri de vin: alb, roze și roșu. O minunăție de vin a fost cel roze, după spusele altora, căci eu nu am avut inspirația să-l gust.

Recuperare activă

Prânzul a fost de neuitat, deși s-a cam stat la coadă. Când însă în farfurii am văzut bucăți de purcel de lapte cu sorici crocant, mititei, piept de pui la gratar, sau cutii întregi de dulciuri, puse la îndemana tuturor, am uitat de timpul petrecut la coadă. Vinul a fost chiar la discreție, așa că nimeni nu a avut niciodată paharul gol.

După masa copioasă, s-a mers peste drum, la piscină, unde s-au făcut concursuri distractive în apă, s-a baut bere sau vin, s-a dansat și s-a ascultat muzică.

Pe seară, curtea cramei a început să se animeze iar, cu cei care se întorceau de la piscină. Vinul a curs din nou în valuri în așteptarea formației care era programată să cânte și a festivității de premiere. La premiere motivele de amuzament au fost multe, chiar foarte multe, deoarece majoritatea celor prezenți îl slăviseră cu voioșie pe Bacus.

În sfârșit, a venit vremea să cânte formația. Personal, nu aveam prea mari speranțe de la Medicine Band, o trupă sârbească, absolut necunoscută, dar când au început să cânte... a fost surpriza surprizelor. Au cântat vreo două, trei melodii sârbești, în rest, până după miezul nopții, au făcut ce au vrut cu audiența, i-au subjugat cu totul, cântând cover-uri ale unor melodii de succes, la care au dat o tentă personală. Totul a fost superb. Prietenii mi se duceau la culcare unul câte unul, doborâți de oboseală, vin și senzațiile tari din cursul zilei.

Un concurs de alergare unde faci febra musculară...la mână

...Stau la focul de tabără, pe un buștean despiciat. În pahar am vin alb... când naiba am schimbat vinul? Aaa, stai că l-am schimbat mai devreme, când am simțit că mă cam fură peisajul și am trecut pe alb ca să-l pot bea cu apă minerală. Vinul roșu nu era de stricat cu apă.

În fața mea flăcările jucăușe, aruncă spre cer scânteii din jarul care trosnește. Chitara și versurile cântate până adineaori încă îmi răsună ca un ecou, "unde-s pistoalele, unde-s pumnalele, caii și flintele, haiducilor"... cântă voluntarii lângă foc și eu cu ei, iar distracția continuă.

Mă gândesc că azi, începând cu ora prânzului, câteva sute de persoane s-au chinuit să mănânce vreo duzină de purcei de lapte, sute de mititei, piept de pui la grătar, nenumarate cutii cu dulciuri și zeci de bidoane de 5 litri cu vin alb sau roșu, dar nu au reușit.

Pe la ora 3 mă retrag. Intru în cort și încerc să mă învelesc... Adorm în cădere, în timp ce puneam capul pe un pulover făcut pernă. Dimineața aflu că s-a mai stat până pe la 4 și dau din cap înțelegător: ce să fac, nu mai am vârsta de altdată...

Concluzia: când bei vin, ti se taie auzul. Nu am auzit nimic de când am adormit până la ora 09.30 când m-am trezit.

Problemele de dimineață au fost destule. Lumea era cam răvășită, nu prea știau unde se află, nu înțelegeau unde au dormit, când s-au culcat, cine i-a dus în cort....mă rog, probleme organizatorice. În rest nimic, nu dureri de cap, nu rău, nu mahmureală.

Pentru 2015, nu am decât un singur gând: să fiu sănătos, să nu ratez înscrierea, să îmi cumpăr mai multă apă minerală și... da, corect, să vin cu niște pahare mai mari, că nu știu de ce, am febră musculară la mâna dreaptă.

Corcova, așteaptă-ne că venim!!!